

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Háttér-információk

Az Európai Unió gazdasága jelentős mennyiségű potenciális másodnyersanyagtól esik el, amelyek a különböző hulladékáramokban találhatók. Az EU-ban 2013-ban összesen mintegy 2,5 milliárd tonna hulladék képződött, ebből 1,6 milliárd tonna nem került sem újrahasználatra, sem újrafeldolgozásra, és ezáltal elveszett az európai gazdaság számára. A becslések szerint további 600 millió tonna hulladékot lehetett volna újrahasználni vagy újrafeldolgozni. Például az Unióban képződő települési hulladéknak mindössze 43 %-a került újrafeldolgozásra, a többit vagy hulladéklerakókban helyezték el (31 %), vagy elégették (26 %). Az EU így komoly lehetőségeket szalaszt el az erőforrás-hatékonyság javítása és a valóban körforgásos gazdaság kialakítása szempontjából.

Ezenkívül a hulladékgazdálkodás tekintetében nagy különbségek tapasztalhatók az Unió egyes tagállamai között. 2011-ben hat tagállamnak sikerült 3 % alá szorítania a hulladéklerakókba kerülő települési hulladék részarányát, miközben 18 tagállam esetében ez az arány 50 % felett volt, bizonyos esetekben pedig a 90 %-ot is meghaladta. Ezeket a különbségeket sürgősen meg kell szüntetni.

A hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv¹, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv², a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv³, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv⁴, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv⁵, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv⁶ módosítására irányuló javaslatok a körforgásos gazdaságról szóló csomag részét képezik, amely „Az anyagkörforgás megvalósítása – A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című bizottsági közleményt is tartalmazza.

1.2. A javaslat okai és céljai

Az elmúlt időszak tendenciái arra engednek következtetni, hogy az erőforrás-hatékonyság területén további javulás érhető el, és ez komoly gazdasági, környezeti és társadalmi előnyökkel járhat. A hulladék erőforrásként való kezelése alapvető eszköze az erőforrás-hatékonyság növelésének és egy valóban körforgásos gazdaság létrehozásának.

Az elmúlt időszakban a hulladékgazdálkodási gyakorlat javítása, az újrafeldolgozási folyamatokra irányuló innováció ösztönzése, a hulladéklerakók igénybevételeinek korlátozása és a fogyasztói magatartás megváltoztatása szempontjából a legfontosabb mozgatórugó az

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 94/62/EK irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

³ A Tanács 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelve a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK irányelve az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34–43. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK irányelve az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1–14. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38–71. o.).

uniós hulladékgazdálkodási jogszabályokban szereplő, jogilag kötelező célértékek előírása volt. A hulladékgazdálkodási politika továbbfejlesztése jelentős előnyökkel járhat, ezek közé sorolhatók a fenntartható növekedés, a munkahelyteremtés, a kisebb üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a jobb hulladékgazdálkodási gyakorlatból eredő közvetlen megtakarítások és a tisztább környezet.

A 2008/98/EK irányelv módosítására irányuló javaslat annak kapcsán született, hogy most kell felülvizsgálni az említett irányelvben előírt hulladékgazdálkodási célértékeket. A javaslatok – amelyek a körforgásos gazdaságra vonatkozó jogszabálycsomag részét képezik és a fent említett hat irányelvet módosítják – részben a Bizottság által 2014 júliusában előterjesztett, majd 2015 februárjában visszavont javaslatra épülnek. Összhangban vannak az erőforrás-hatékonysági útitervvel⁷ és a hetedik környezetvédelmi cselekvési programmal⁸, amelyekben az Unió célul tűzte ki a hulladékhierarchia⁹ maradéktalan tiszteletben tartását valamennyi tagállamban, valamint a hulladéktermelés abszolút és egy főre jutó mennyiségének csökkentését, mindezekon keresztül pedig azt, hogy biztosítja a hulladék magas színvonalú újrafeldolgozását és az újrafeldolgozott hulladék – mint az Unió fontos, megbízható nyersanyagforrása – felhasználását. A javaslatok emellett az EU nyersanyag-politikai kezdeményezésének¹⁰ végrehajtásához is hozzájárulnak, valamint az élelmiszer-pazarlás megelőzésének kérdésével is foglalkoznak. Ezen túlmenően e javaslatok egyszerűsítik a hat irányelvben foglalt adatszolgáltatási követelményeket.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

2.1. Tanulmányok

A javaslatok és a hozzájuk mellékelt hatásvizsgálat az EU hulladékjogi előírásainak végrehajtásával és továbbfejlesztésével kapcsolatos műszaki, társadalmi-gazdasági és költséghatékonysági szempontokat elemzik. A hatásvizsgálat egyik kiegészítése annak elemzésére készült, hogy a hatásvizsgálatban meghatározott főbb szakpolitikai alternatívák további változatai milyen potenciális következményekkel járhatnak.

2.2. Belső konzultáció

A Bizottságon belül egy, különféle bizottsági szolgálatokat (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC, és ESTAT) tömörítő hatásvizsgálati irányítócsoporthoz kísérté figyelemmel a jogalkotási javaslatok előkészítését.

2.3. Külső konzultáció

A Bizottság összeállította a megoldandó kérdések első indikatív listáját, majd 2013 februárjában megkezdődtek az első interjúk a főbb érdekelttekkel. A konzultáció minimumszabályait betartva 2013 júniusától szeptemberéig nyilvános internetes konzultáció is zajlott. A konzultációra 670 hozzászólás érkezett, ami mutatja az EU-ban folyó hulladékgazdálkodás iránti élénk lakossági érdeklődést, és tükrözi az EU e területre irányuló fellépésével kapcsolatos nagy elvárásokat. 2015 júniusa és szeptembere között külön

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozata a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

⁹ A hulladékhierarchia értelmében elsősorban a hulladékképződés megelőzésére kell törekedni, ha pedig ez nem lehetséges, akkor az újrahasználatra vagy az újrafeldolgozásra; ha ez sem, akkor kerülhet sor az energetikai hasznosításra és az ártalmatlanításra (hulladéklerakóban való elhelyezésre vagy energia-visszanyerés nélküli égetésre).

¹⁰ COM(2008) 699 és COM(2014) 297.

konzultáció zajlott a tagállamokkal, valamint egy szélesebb konzultáció is folyt a körforgásos gazdaság tárgyában.

2.4. Hatásvizsgálat

A 2014 júliusában elfogadott javaslat¹¹ előterjesztésével egyidejűleg a Bizottság közzétette a hatásvizsgálat eredményeit tartalmazó jelentését és ennek vezetői összefoglalóját is. A hatásvizsgálat – amely a felülvizsgált jogalkotási javaslatok tekintetében továbbra is az elemzés fő eszköze – az EU hulladékgazdálkodási gyakorlatának javítására adódó különböző szakpolitikai alternatívák legfontosabb környezeti, társadalmi és gazdasági hatásait értékeli. A legmegfelelőbb eszközök és célértékek kiválasztása érdekében, figyelemmel a költségek minimalizálása és az előnyök maximalizálása iránti igényre is, a vizsgálat során különböző mértékben ambiciózus lehetőségek értékelésére és az „alapforgatókönyvvvel” való összevetésére került sor.

A Bizottság Hatásvizsgálati Testülete 2014. április 8-án kedvező véleményt nyilvánított a hatásvizsgálatról, de több ajánlást is megfogalmazott a jelentés finomhangolására. A testület kérte a probléma egyértelműbb meghatározását és az új közbenső célértékek megalapozottabb indokolását, a szubszidiaritás és az arányosság elve tükrében a hulladéklerakás tilalma és az összes tagállamra vonatkozó egységes célértékek melletti érvek megerősítését, valamint annak részletesebb magyarázatát, hogy a javaslat hogyan veszi figyelembe a tagállamok eltérő teljesítményét.

A hatásvizsgálat nyomán a Bizottság megállapította, hogy egyes alternatívák együttes alkalmazása a következő előnyökkel jár:

- csökkennek az adminisztratív terhek különösen a kisméretű létesítmények és vállalkozások számára, egyszerűbbé és jobbá válik a végrehajtás, és a célértékek mindenkor alkalmasak maradnak a kitűzött célok teljesítésének elősegítésére,
- nő a munkahelyek száma: 2035-ig 170 000 új munkahely jöhet létre közvetlen módon, és ezek többsége nem helyezhető át az EU-n kívülre,
- csökken az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátása: 2015 és 2035 között több mint 600 millió tonna ÜHG kibocsátása lesz elkerülhető,
- az új szabályozás kedvezően befolyásolja az EU hulladékgazdálkodási és újrafeldolgozási ágazatának versenyképességét, valamint az EU feldolgozóiparának működését (a kiterjesztett gyártói felelősség rendszerének jobb működése, a nyersanyagokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos kockázatok csökkenése),
- nagyobb mennyiségű másodnyersanyag kerül vissza az EU gazdaságába, ami csökkenti az EU függőségét a nyersanyagimporttól.

A jogalkotási javaslattal együtt a Bizottság egy, a hatásvizsgálatot kiegészítő elemző feljegyzést is kibocsátott, amelyben további lehetőségeket és variációkat vizsgált meg azzal a céllal, hogy minden egyes tagállam kiinduló helyzetét figyelembe lehessen venni.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. A javaslat összefoglalása

Az EU hulladékjogi szabályozásának módosítására irányuló javaslatok legfontosabb elemei a következők:

- a fogalommeghatározások egymáshoz igazítása,

¹¹ ¹¹COM(2014) 397.

- a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célérték 65 %-ra történő növelése 2030-ig,
- a csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célérték megnövelése, valamint a célértékek egyszerűsítése,
- a települési hulladék hulladéklerakókban való elhelyezésének 10 %-ra történő fokozatos leszorítása 2030-ig,
- a melléktermékekre és a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó jogi keret fokozottabb összehangolása és egyszerűsítése,
- a hulladékképződés – többek között az ételmaradék-pazarlás – megelőzésének és az újrahasználatnak az előmozdítására irányuló új intézkedések,
- a kiterjesztett gyártói felelősség minimumkövetelményeinek meghatározása,
- egy korai előrejelző rendszer bevezetése, amely az újrafeldolgozási célértékek teljesítését hivatott figyelemmel kísérni,
- a jelentéstételi kötelezettségek egyszerűsítése és ésszerűsítése,
- a szabályozás hozzáigazítása az EUMSZ-nek a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokról szóló 290. és 291. cikkéhez.

3.2. Jögalap, fellépési jogosultság

A javaslatok hat irányelvet módosítanak, amelyek különböző típusú hulladékok vonatkozásában szabályozzák a hulladékgazdálkodást. A 2008/98/EK, az 1999/31/EK, a 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelv módosítására irányuló javaslatok az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén alapulnak, míg a 94/62/EK irányelv módosítására irányuló javaslatnak az EUMSZ 114. cikke a jögalapja.

A 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdése értelmében legkésőbb 2020-tól a háztartási és ahhoz hasonló jellegű hulladék 50 %-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásra kell alávetni, a nem veszélyes építési és bontási hulladéknak pedig 70 %-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásra kell alávetni, illetve anyagában másképp hasznosítani kell. A 11. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottságnak ezeket a célértékeket legkésőbb 2014. december 31-ig meg kellett vizsgálnia abból a szempontból, hogy szükséges-e a szigorításuk, illetve – a környezeti, a gazdasági és a társadalmi hatások figyelembevételével – indokolt-e más hulladékáramokra is célértékeket meghatározni. A 9. cikk c) pontja értelmében a Bizottságnak az elérhető legjobb gyakorlat alapján 2014 végéig meg kellett határozni a hulladékképződés megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékképződés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozóan 2020-ig teljesítendő célokat, szükség esetén többek között a 29. cikk (4) bekezdésében említett mutatók felülvizsgálatára is sort kerítve. Végezetül a 37. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottságnak a 2014. december 12-én esedékes első jelentésében meg kellett vizsgálnia több különböző olyan intézkedés (köztük a bizonyos hulladékáramokra vonatkozó gyártói felelősségi rendszerek, célkitűzések és mutatók, valamint az újrafeldolgozáshoz, az anyagában történő hasznosításhoz és az energetikai hasznosításhoz kapcsolódó intézkedések) megállapításának lehetőségét, amely hozzájárulhat az 1. és a 4. cikkben megfogalmazott célkitűzések teljesítéséhez.

Az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdése három célértéket határoz meg annak érdekében, hogy a biológiailag lebontható települési hulladékból minél kevesebb kerüljön a hulladéklerakókba, és egyes hulladékáramok esetében tiltja a hulladéklerakók igénybevételét. A biológiailag lebontható települési hulladék lerakásának mérséklésére vonatkozó célértékek

közül a legutolsót 2016. július 16-ra kell teljesíteniük a tagállamoknak. Az 5. cikk (2) bekezdése értelmében ezt a célértéket a környezetvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, a tagállamoknak az előző két célérték teljesítése kapcsán szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján 2014. július 16-ig felül kell vizsgálni, és ennek alapján vagy változatlanul kell hagyni, vagy módosítani kell.

A 94/62/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan állapít meg célértékeket, amelyeket a 6. cikk (5) bekezdése értelmében ötévente felül kell vizsgálni a tagállamok gyakorlati tapasztalatai, a tudományos kutatás eredményei és az értékelési technikák (életciklus-értékelés, költség-haszon elemzés) területén bekövetkező fejlődés tükrében.

3.3. A szubszidiaritás és az arányosság elve

A javaslatok megfelelnek a szubszidiaritás és az arányosság elvének, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke határoz meg. Arra korlátozódnak, hogy a közös célokat meghatározó keret lefektetésével módosítsák a fentiekben említett irányelveket, miközben lehetővé teszik, hogy a tagállamok szabadon döntsenek a végrehajtás konkrét módszereiről.

3.4. Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelvek átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása szükségessé teszi az irányelveket átültető tagállami intézkedéseket magyarázó dokumentumok benyújtását.

A hulladékjogi előírások tagállami átültetése az egyes tagállami közigazgatások felépítésétől függően gyakran erősen decentralizált módon történik, sok esetben regionális és helyi szintű szabályozás útján, illetve több különböző jogszabály révén. Emiatt lehetséges, hogy a módosított irányelvek átültetéséhez a tagállamoknak számos különböző országos, regionális és helyi szintű jogszabályt kell módosítaniuk.

A javaslatok hat különböző irányelvet módosítanak a hulladékgazdálkodás területén, és számos jogi kötelezettségre hatnak ki. Átfogó módon módosítják a 2008/98/EK, az 1999/31/EK és a 94/62/EK irányelvben előírt célértékeket, és egyszerűsítik a 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelvet. A hulladékjogi előírások komplex felülvizsgálatáról van tehát szó, amely potenciálisan számos különböző nemzeti jogszabályra kihat.

A módosított irányelvek új hulladékgazdálkodási célértékei szorosan kapcsolódnak egymáshoz, ezért gondos átültetést igényelnek nemzeti szinten, ezt követően pedig a nemzeti hulladékgazdálkodási rendszerekben kell őket érvényesíteni.

A javasolt rendelkezések a köz- és a magánszektor tagállami szereplőinek igen széles körére vannak kihatással, valamint nagyban befolyásolják a hulladékgazdálkodási infrastruktúrát érintő jövőbeli beruházásokat. Az új szabályozás teljes és helyes átültetése nélkülözhetetlen a kitűzött célok teljesítéséhez (az emberi egészség és a környezet védelme, az erőforrás-hatékonyság növelése, a belső piac működésének biztosítása, az EU-n belüli kereskedelmet és piaci versenyt akadályozó tényezők kialakulásának megelőzése).

A magyarázó dokumentumok benyújtására vonatkozó követelmény további adminisztratív terhet róhat egyes tagállamokra. E dokumentumok ugyanakkor szükségesek az átültetés teljességének és helyességének eredményes ellenőrzéséhez, ami a fentiekben ismertetett okokból alapvetően fontos; másfelől pedig nincs olyan kevesebb teherrel járó intézkedés, amely lehetővé tenné a hatékony ellenőrzést. A magyarázó dokumentumok emellett jelentős mértékben hozzájárulhatnak azon adminisztratív terhek csökkentéséhez, amelyek a megfelelés nyomon követése kapcsán a Bizottságra nehezednek. E dokumentumok hiányában jelentős mértékű erőforrás igénybevétele volna szükséges, illetve számos alkalommal fel kellene venni

a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ahhoz, hogy a Bizottság valamennyi tagállam esetében fel tudja térképezni az átültetési módszereket.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt egy vagy több olyan dokumentumot is benyújtsanak, amely(ek) kifejti(k) a hulladékjogi szabályozást módosító irányelvek rendelkezései és a nemzeti átültető jogszabályok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

3.5. A Bizottság felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörei

A 2008/98/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21. és 22. pontja, a 94/62/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 4., 6., 7., 9. és 10. pontja, az 1999/31/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 6. és 7. pontja, valamint a 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelv vonatkozásában előterjesztett javaslat 1. és 3. cikkében szereplő módosítások olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatásköröket ruháznak a Bizottságra, és egyúttal megállapítják az érintett jogi aktusok elfogadásának eljárását.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatok nem lesznek hatással az Európai Unió költségvetésére, ezért nem kíséri őket a költségvetési rendelet (az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet) 31. cikkében előírt pénzügyi kimutatás.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹²,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása, valamint a valóban körforgásos gazdaság kiépítése érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát.
- (2) A 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹³ a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan megállapított célértékeket módosítani kell, megnövelve a csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítését és újrafeldolgozását annak érdekében, hogy az irányelv jobban tükrözze az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (3) Ezen túlmenően a hulladékjogi előírások következetességének fokozása érdekében a 94/62/EK irányelvben található fogalommeghatározásokat hozzá kell igazítani a hulladékra általánosan alkalmazandó 2008/98/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvben¹⁴ találhatókhöz.
- (4) Környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi szempontból egyértelműen előnyös tovább növelni a csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozóan a 94/62/EK irányelvben megállapított célértékeket.
- (5) A csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó meglévő célértékek fokozatos növelésével biztosítani kell, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékanyagok a megfelelő hulladékgazdálkodásnak köszönhetően és a hulladékhierarchiával összhangban fokozatosan és ténylegesen

¹² HL C [...], [...], [...] o.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 94/62/EK irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

hasznosításra kerüljenek. Ezáltal biztosítani kell, hogy a hulladékban található értékes anyagok visszakerüljenek az európai gazdaságba, amely így előreléphet a nyersanyag-politikai kezdeményezés¹⁵ végrehajtásában, és közelebb juthat ahhoz, hogy körforgásos gazdasággá váljon.

- (6) Számos tagállam még nem alakította ki teljes mértékben a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezzel összefüggésben alapvetően fontos egyértelmű szakpolitikai célokat meghatározni annak érdekében, hogy az újrafeldolgozható anyagok ne rekedjenek a hulladékhierarchia alján.
- (7) A 2008/98/EK és az 1999/31/EK irányelvben az újrafeldolgozás vonatkozásában meghatározott célértékek és a hulladéklerakóban való elhelyezés vonatkozásában meghatározott korlátozások mellett többé nincs szükség a 94/62/EK irányelvben a csomagolási hulladék energetikai hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan előírt uniós szintű célértékekre.
- (8) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek az ebben az irányelvben meghatározott célok eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási stratégiáik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak körültekintő módon, a hulladékhierarchiával összhangban, a megelőzés, az újrahasználatra való előkészítés és az újrafeldolgozás ügyének előmozdítása érdekében kell igénybe venniük az európai strukturális és beruházási alapokat.
- (9) A műanyag csomagolási hulladék újrafeldolgozására vonatkozó 2025-ös célértékek az irányelv felülvizsgálatakor műszakilag lehetségesnek tekintett megoldások figyelembevételével kerültek meghatározásra; ugyanakkor a tagállamok által a célértékek teljesítésében elért eredmények elemzése alapján, valamint a piaci forgalomba hozott műanyagtípusok területén bekövetkező változásoknak, az újszerű újrafeldolgozási technológiák fejlődésének és az újrafeldolgozott műanyagok iránti igénynek a figyelembevételével a Bizottság 2030-ra felülvizsgált célértékeket javasolhat a műanyagok vonatkozásában.
- (10) A vaskérmek és az alumínium tekintetében jelentős gazdasági és környezeti előnyökkel jár az egyedi újrafeldolgozási célértékek megállapítása, mert így több alumínium kerülhet újrafeldolgozásra, ami által nagy energiamegtakarítások érhetők el, illetve jelentős mértékben csökkenthető a szén-dioxid-kibocsátás. A csomagolási fémhulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó meglévő célértéket ezért ketté kell bontani oly módon, hogy e két hulladéktípusra más-más célérték vonatkozzon.
- (11) A tagállamoknak az újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra vonatkozó célértékek teljesítésével összefüggésben végzett számítások szempontjából képesnek kell lenniük az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek által újrahasználatra előkészített termékek és összetevők figyelembevételére. Annak érdekében, hogy a számítások végzése egységes módon történjen, a Bizottság részletes szabályokat fog elfogadni az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert

¹⁵

COM(2013) 442.

betétdíjas rendszerek meghatározására, valamint az adatok gyűjtésére, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozóan.

- (12) Az újrahasználatra való előkészítésről gyűjtött adatok megbízhatóságának biztosításához elengedhetetlen a közös adatszolgáltatási szabályok létrehozása. Ehhez hasonlóan fontos, hogy pontosabban kerüljenek meghatározásra azok a szabályok, amelyek alapján a tagállamoknak be kell számolniuk arról, hogy mi kerül ténylegesen újrafeldolgozásra, illetve mi számítható bele az újrafeldolgozásra vonatkozó célértékek teljesítésébe. E célból általános szabályként az újrafeldolgozási célértékek elérésével kapcsolatos adatszolgáltatásnak a végső újrafeldolgozási eljárásba bekerülő hulladékmennyiségen kell alapulnia. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében a tagállamoknak szigorú feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy újrafeldolgozásra kerülő hulladék részarányáról a hulladékosztályozó létesítményekből kilépő anyagmennyiségek alapján számoljanak be. Az anyagok tömegében a végső újrafeldolgozási eljárás részét képező fizikai és/vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék tömegéből.
- (13) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás hiányosságainak előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és azt, hogy a beavatkozás már jóval a célértékek teljesítésének határideje előtt megtörténjen.
- (14) A tagállamok által szolgáltatott statisztikai adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamok hulladékjogi előírásoknak való megfelelését. A statisztikai adatok minőségét, megbízhatóságát és összevethetőségét fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási mechanizmusok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével.
- (15) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése és a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jellegű jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket, és helyettük a megfelelés ellenőrzésére kizárólag azokat a statisztikai adatokat kell felhasználni, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (16) A hulladékgazdálkodás területén a megbízható adatszolgáltatás nélkülözhetetlen a hatékony végrehajtáshoz és az adatok tagállamok közötti összehasonlíthatóságához. Ezért akkor, amikor a 94/62/EK irányelvben meghatározott célértékek teljesítéséről összeállítják jelentéseiket, a tagállamoknak a Bizottság és a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalai által közösen kidolgozott legújabb módszertant kell alkalmazniuk.
- (17) A 94/62/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a 6a. cikk (2) és (5) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése és a 20. cikk vonatkozásában a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időszerű és megfelelő továbbításáról.

- (18) A 94/62/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot a 12. cikk (3d) bekezdése és a 19. cikk vonatkozásában végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁶ megfelelően kell gyakorolni.
- (19) A 94/62/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (20) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹⁷ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó indokoltnak tartja az ilyen dokumentumok megküldését.
- (21) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen egyfelől a csomagolás és a csomagolási hulladék miatt a környezetet érő hatások megelőzését vagy az ilyen hatások mérséklését, és ezáltal a környezet magas szintű védelmét, másfelől pedig a belső piac működésének biztosítását, valamint a kereskedelmi akadályok és a versenytorzulás és -korlátozás Európai Unión belüli megjelenésének elkerülését a tagállamok nem képesek megfelelően megvalósítani, és azok – figyelemmel az intézkedések nagyságrendjére vagy hatásaira – az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének megfelelően, a szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 94/62/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. pontban a következő szövegrészt el kell hagyni:

„A Bizottság adott esetben megvizsgálja és szükség esetén felülvizsgálja az I. mellékletben a csomagolás meghatározásához megadott szemléltető példákat. Prioritásként a következő tételekkel kell foglalkozni: CD- és videokazetta-tokok, virágcserepek, olyan csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag van felcsévélve, öntapadós címkék hordozópapírja és csomagolópapír. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló említett intézkedéseket a 21. cikk (3) bekezdése szerinti ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.”;

b) a 2. pont helyébe a következő szöveg lép:

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹⁷ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

„(2) »csomagolási hulladék«: minden olyan csomagolás és csomagolóanyag, amelyre kiterjed a »hulladék« fogalomnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv(*) 3. cikkének 1. pontjában található meghatározása;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).”;

c) a 3–10. pontot el kell hagyni;

d) a szöveg a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A »hulladék«, a »hulladéktermelő«, a »hulladékbirtokos«, a »hulladékgazdálkodás«, a »gyűjtés«, az »elkülönített gyűjtés«, a »megelőzés«, az »újrahasználat«, a »kezelés«, a »hasznosítás«, az »újrahasználatra való előkészítés«, az »újrafeldolgozás«, a »végső újrafeldolgozási eljárás« és az »ártalmatlanítás« fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében található foglalom meghatározások alkalmazandók.”.

2. A 4. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ilyen egyéb intézkedések lehetnek nemzeti programok, a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek révén a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentésére irányuló ösztönzők vagy más, megfelelő esetben a gazdasági szereplőkkel folytatott konzultáció alapján elfogadott intézkedések, amelyek célja, hogy összefogják a tagállamokban a megelőzéssel kapcsolatban meghozott számos kezdeményezést, és kihasználják azok előnyeit. Ezen intézkedéseknek meg kell felelniük az irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott célkitűzéseknek.”.

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe a „Hasznosítás, újrahasználat és újrafeldolgozás” szöveg lép;

b) az (1) bekezdés a következő f)–i) pontokkal egészül ki:

„f) legkésőbb 2025. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázalékát készítik elő újrahasználatra és dolgozzák fel újra;

g) legkésőbb 2025. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:

i. a műanyagok esetében 55 tömegszázalék;

ii. a fa esetében 60 tömegszázalék;

iii. a vaskérmek esetében 75 tömegszázalék;

iv. az alumínium esetében 75 tömegszázalék;

v. az üveg esetében 75 tömegszázalék;

vi. a papír és a karton esetében 75 tömegszázalék;

h) legkésőbb 2030. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 75 tömegszázalékát készítik elő újrahasználatra és dolgozzák fel újra;

i) legkésőbb 2030. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:

- i. a fa esetében 75 tömegszázalék;
- ii. a vaskérmek esetében 85 tömegszázalék;
- iii. az alumínium esetében 85 tömegszázalék;
- iv. az üveg esetében 85 tömegszázalék;
- v. a papír és a karton esetében 85 tömegszázalék.”;

c) a (2) és (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Unióból exportált csomagolási hulladékot az (1) bekezdésben foglalt célértékek teljesítése szempontjából a csomagolási hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek a 6a. cikk (4) bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek(*) megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogi aktusok követelményeivel egyenértékű feltételek mellett történt.

(3) Az újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy hasznosítás céljából másik tagállamba szállított csomagolási hulladék az (1) bekezdés f)–i) pontjában meghatározott célértékek teljesítése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).”;

d) az (5), a (8) és a (9) bekezdést el kell hagyni.

4. Az irányelv a következő 6 a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

A 6. cikkben meghatározott célértékek elérésének számítására vonatkozó szabályok

„(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének kiszámítását a következők szerint kell elvégezni:

- a) az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömege alatt a végső újrafeldolgozási eljárásba bekerülő hulladék tömegét kell érteni;
- b) az újrahasználatra előkészített csomagolási hulladék tömege alatt az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők által hasznosított vagy gyűjtött olyan csomagolási hulladék tömegét kell érteni, amely minden olyan ellenőrzési, tisztítási és javítási műveleten átmegy, amely a hulladék további válogatás vagy előfeldolgozás nélküli újrahasználatához szükséges;
- c) a tagállamok a számításnál figyelembe vehetik az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek üzemeltetői által újrahasználatra előkészített termékeket és

összetevőket. Az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott csomagolási hulladék módosított, az újrahasználatra előkészített termékek és alkatrészek tömegét figyelembe vevő arányának kiszámításához a tagállamoknak az üzemeltetőkről származó, ellenőrzött adatokat és a IV. mellékletben meghatározott képletet kell alkalmazniuk.

(2) Az (1) bekezdése b) és c) pontja, valamint a IV. melléklet egységes feltételek alapján történő alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítja az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek meghatározásához szükséges minimális minőségi és működési követelményeket, beleértve az adatgyűjtésre, -ellenőrzésre és -szolgáltatásra vonatkozó szabályokat.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve bármilyen válogatási művelet eredményeül kapott hulladék tömegét bele lehet számítani az újrafeldolgozott csomagolási hulladék tömegébe, amennyiben:

- a) az eredményül kapott hulladék bekerül a végső újrafeldolgozási eljárásba;
- b) a végső újrafeldolgozási eljárás alá nem vetett, ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő anyagok tömege az újrafeldolgozottként számított hulladék teljes tömegének 10 %-a alatt marad.

(4) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában a (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. A rendszer alapulhat a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokon, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokon, vagy bármilyen más egyenértékű intézkedésen, amely biztosítja az újrafeldolgozott hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságát és pontosságát.

(5) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok az elégetésre kerülő csomagolási hulladék mennyiségével arányosan figyelembe vehetik a fémek égetési folyamatot is magában foglaló újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek bizonyos minőségi követelményeknek. A tagállamok a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (6) bekezdésének megfelelően létrehozott közös módszertant használják.”

5. A rendelet a következő 6b. cikkel egészül ki:

„6b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban előírt célértékek teljesítésében elért eredményekről a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt jelentéseiben:

- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli a célértékek teljesítésének mértékét;

b) felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlásokat fogalmaz meg az érintett tagállamok számára.”

6. A 11. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján meghatározza azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az (1) bekezdésben meghatározott koncentrációértékek nem alkalmazandók az újrafeldolgozott anyagokra és a zárt és ellenőrzött terméklánc részét képező termékekre, valamint azokat a csomagolástípusokat, amelyekre nem kell alkalmazni az (1) bekezdés harmadik francia bekezdésében meghatározott követelményt.”

7. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk címe helyébe az „Informatikai rendszerek és adatszolgáltatás” szöveg lép;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben előírt adatbázisoknak tartalmazniuk kell a III. mellékletben felsorolt adatokat és különösen a csomagolás és a csomagolási hulladék áramlásának nagyságáról, jellemzőiről és alakulásáról kell információkkal szolgálniuk (beleértve a csomagolóanyagok és a gyártásukhoz felhasznált összetevők mérgező vagy veszélyes voltáról szóló információkat) az egyes tagállamok szintjén.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

d) a cikk a következő (3a), (3b), (3c) és (3d) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A tagállamok a 6. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjaiban előírt célértékek teljesítése tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak. Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül.

Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (3d) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a *[beírandó évszám: az ezen irányelv hatálybalépése utáni év]*. január 1-jétől *[beírandó évszám: az ezen irányelv hatálybalépésének éve utáni év]*. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(3b) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőség-ellenőrzési jelentést és egy, a 6a. cikk (4) bekezdésének végrehajtásáról szóló jelentést kell mellékelni.

(3c) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé a vizsgálat eredményeiről. A jelentésnek ki kell terjednie az adatgyűjtés szervezésének, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelésére, valamint az adatok hiánytalanságára, megbízhatóságára, időszerűségére és konzisztenciájára. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést háromévente kell elkészíteni.

(3d) A Bizottság a (3a) bekezdés szerinti adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”;

e) az (5) bekezdést el kell hagyni.

8. A 17. cikket el kell hagyni.

9. A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság elfogadja a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk második bekezdésének hatodik francia bekezdése szerinti azonosítási rendszernek a tudományos és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges végrehajtási aktusokat. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján módosítsa a csomagolás meghatározására vonatkozóan az I. mellékletben található szemléltető példákat.”.

10. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Különös intézkedések

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján szabályozza az ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségek kezelésének módját, különös tekintettel az Unióban nagyon kis (azaz körülbelül 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségekben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, az orvostechikai eszközök és a gyógyszerkészítmények elsődleges csomagolására, a kisméretű csomagolásokra és a luxuscsomagolásokra.”

11. A 21. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„21. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A 12. cikk (3d) bekezdésének és a 19. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a Bizottságot a 2008/98/EK tanácsi irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet(**) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

12. Az irányelv a következő 21. a. cikkel egészül ki:

„21 a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság a 6a. cikk (2) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [beírandó dátum: ezen irányelv hatálybalépésének napja]-tól/-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6a. cikk (2) bekezdésében, a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 6a. cikk (2) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése vagy a 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

13. A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv III. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

14. A csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv egy új, IV. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét ezen irányelv melléklete tartalmazza.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [beírandó dátum: tizennyolc hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök